

Ser o no ser

Fa només uns dies, es coneixia un informe emès pel Grup d'Estats contra la Corrupció (GRECO), que depèn del Consell d'Europa, en el qual es denunciava que l'Estat espanyol no havia donat compliment a cap de les dinou mesures que li havia recomanat aquest organisme l'any 2019 en el seu informe d'avaluació per evitar la corrupció als governs centrals i als cossos de seguretat de l'Estat.

Com a ciutadana em demano com pot ser que hagin passat tres anys, i no s'hagi donat un compliment satisfactori a cap d'aquestes mesures. De set mesures, diu l'informe, se'n va fer un compliment parcial. De les altres dotze mesures, no consta cap acció. I això que estem parlant de mesures anticorrupció. I no només de l'Administració Central, sinó també dels cossos de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil. I mentrestant es fan públiques declaracions impensables com la de la comissària en Cap de Pontevedra de la Policia Nacional sobre l'actuació a Catalunya, com si les violacions fossin un aspecte menor i en un to tan insultant. I no, no m'agradaria que em violés cap antdisturbis.

En paral·lel hem sabut que el PSOE fa unes setmanes va registrar al Congreso una esmena a l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal per tal que si el nomenament a Fiscal General de l'Estat recau sobre un membre de la carrera fiscal, aquest quedarà en situació de serveis especials, i una vegada es produeixi el seu cessament adquirirà la categoria de Fiscal de Sala del Suprem. És la manera de garantir a l'actual Fiscal General, la senyora Dolores Delgado, la màxima categoria, malgrat que amb l'actual estatut no li correspondria. Que aquesta esmena s'hagi introduït en la tramitació de la Llei Concursal -aquella que regula el procediment concursal de les empreses-, que res té a veure amb la fiscalia, fa evident que es pretenia que l'esmena passés el màxim de desapercebuda. Sembla que no tirarà endavant, però és tota una demostració d'intencions.

Estic convençuda que a la Fiscal General li hauria de preocupar més que la Comissària de Drets Humans del Consell d'Europa hagi qualificat d'alarmant l'alt nombre de condemnes a l'Estat espanyol contra manifestants pels delictes de desobediència, resistència o manca de respecte als agents de la policia. La mateixa cap d'una fiscalia que, cal recordar-ho, tampoc no va veure cap indicatiu de delictes en la fortuna del rei emèrit.

Cada vegada som més conscients que alguna cosa no funciona. Aquestes notícies, que ens passen o no desapercebudes, són greus i francament decebedores, i donen raó a aquells que se senten cansats, desil·lusionats. Ens passen per alt perquè estem farts d'aquest tipus de notícies o, encara pitjor, ens hem convençut que no hi ha solució. La preocupació real que també vivim és l'encariment dels subministraments i l'enorme inflació que estem patint, i les pors que constantment se'ns imposen. La pandèmia, la guerra criminal de Putin. I també la bretxa digital, el tracte de les entitats bancàries cap a la gent gran. Preocupa la coincidència de protestes de sectors estratègics com les del camp, els pescadors i els transports. És més que legítim que un sector social protesti, però ens hauria de preocupar quan sectors tan importants coincideixen. És la sensació de caminar damunt les brases.

Però ser no és el mateix que estar. Ara, com a societat, estem decebuts, enfadats i tenim moltes raons per estar així. I encara més, enfadadíssims. Tens la sensació que et fan viure en una estafa. Una altra cosa és si també som així, el matís és important. Ser o no ser, aquesta és la qüestió. Només hi estem o també ho som?

Al meu parer, hi estem, però no som així. I no tinc cap fórmula màgica, però el sentit comú em diu que hem de començar per ser exigents, però de debò, i deixar-nos de polèmiques i debats absurds que omplen els nostres xats i protegir coses tan importants com els drets i les llibertats i la lluita contra la corrupció. És important l'exigència d'un govern just, tenim el dret a una bona administració. I

no ens n'hauríem d'oblidar.

Imatge: Carles Claret.